

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3046

Vragen van het lid **Gerkens** (SP) aan de minister van Justitie over *valse sms'jes*. (Ingezonden 29 april 2009)

1

Bent u op de hoogte van de mogelijkheid om anoniem sms'jes te kunnen versturen? Wat is uw mening hierover?¹

2

Deelt u de mening dat dit een ongewenste ontwikkeling is? Zo nee, waarom niet?

3

Zijn er belemmeringen om aangifte van een vals sms'jes te doen? Zo ja, bent u bereid deze weg te nemen? Zo nee, kunt u zorgen dat de politie weet heeft van de mogelijkheden, zodat vanaf nu aangifte altijd mogelijk is?

4

Is het versturen van berichten onder een vals telefoonnummer gelijk aan identiteitsfraude? Zo nee, acht u het wenselijk dat dit wel zo zou zijn? Zo nee, waarom niet?

5

Bent u bereid te inventariseren hoe vaak valse sms'jes verstuurd worden, met welk doel en met welke gevolgen?

6

Is het waar dat, zoals de Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA) stelt, politie en justitie niets kunnen

doen? Biedt de telecomwet aanknopingspunten? Zo nee, bent u bereid deze wet hierop aan te passen?

¹ De Telegraaf, 26 april 2009: «Ruzies na valse sms'jes».

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de staatssecretaris van Economische Zaken (ontvangen 24 juni 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2667

1 en 2

Ja, ik heb daarvan kennisgenomen. Ik begrijp dat de aanbieders van deze diensten een facilititeit bieden aan de gebruiker om een sms-bericht anoniem te versturen of zich bij het verzenden van een sms voor te doen als iemand anders. De ontvanger van het sms'je kan aldus op het verkeerde been worden gezet. Deze mogelijkheden hebben de keerzijde, dat burgers hinder kunnen ondervinden van het anoniem of onder onjuist nummer versturen van sms'jes.

3 en 4

Het versturen van sms-berichten onder een vals telefoonnummer is niet als zelfstandig delict strafbaar. Identiteitsfraude is als zodanig niet afzonderlijk strafbaar gesteld in het Wetboek van Strafrecht. Dat neemt niet weg dat misbruik van identiteitsgegevens, zoals in geval van genoemde praktijken, hinder kan

opleveren voor zowel de geadresseerde als de eigenaar van het valselijk gebruikte telefoonnummer. Afhankelijk van de inhoud van het sms-bericht en eventueel de frequentie van het verzenden van sms-berichten kan overigens wel degelijk aangifte worden gedaan van strafbare feiten zoals bijvoorbeeld belediging, bedreiging, oplichting of belaging. Overigens is bij de beantwoording van eerdere Kamervragen reeds aangegeven dat door mijn Ministerie de noodzakelijkheid en/of wenselijkheid van een zelfstandige strafbaarstelling van identiteitsfraude wordt onderzocht (Aanhangsel Handelingen vergaderjaar 2008–2009, nr. 973). Ik hoop hierover voor het zomerreces een advies te ontvangen.

5

Er zijn geen indicaties dat sms'jes afkomstig van een «onjuiste» afzender veelvuldig voor overlast zorgen. Bij de OPTA, de Consumentenautoriteit, het Openbaar Ministerie en het Meldpunt identiteitsfraude zijn geen (formele) klachten ingediend over valse sms'jes. Ook Postbus 51 is niet bekend met dit fenomeen. Omdat er geen aanwijzingen zijn dat op grotere schaal sprake is van overlast, zie ik thans geen aanleiding voor een diepgaande inventarisatie. Wel zie ik aanleiding de ontwikkeling nauwgezet te volgen. Indien daartoe aanleiding ontstaat, zal een onderzoek als in uw vragen

voorgesteld, opnieuw worden overwogen.

6

De Telecommunicatiewet bevat geen aanknopingspunten om op te treden tegen het manipuleren van het nummer van de verzender van sms'jes. De OPTA heeft geen instrument in handen om hiertegen op te treden. Wat betreft de mogelijkheden van justitieel optreden verwijs ik naar de beantwoording van de vragen 3 en 4.

Omdat er geen aanwijzingen zijn dat op grotere schaal sprake is van overlast, wordt thans geen aanleiding gezien een aanpassing van de wet te overwegen.